

ادعای مخالفان: تورات تحریف شده، زیرا در قبل از میلاد و در دوران تبعید یهودیان در بابل نوشته شد

ادعای مخالفان: تورات تحریف شده، زیرا در قبل از میلاد و در دوران تبعید
یهودیان در بابل نوشته شد

دوره های پیش از مسیحیت تا آغاز سده نوزدهم، تقریباً همگان قبول داشتند که موسی نگارنده تقریباً تمام تورات (پیدایش، خروج، لاویان، اعداد، تثئیه) بوده است. نویسندگان قدیمی یهود و عهد جدید و تقریباً همه کسانی که کتاب مقدس را مطالعه می کردند تا پیش از سال ۱۸۰۰ میلادی معتقد بودند که موسی نگارنده تورات بوده است. در نتیجه، کتاب پیدایش، کتاب اول موسی نامیده شد. اما در قرن نوزدهم، نظریه ای شروع به زیر سؤال بردن موسی به عنوان نویسنده کتاب پیدایش نمود.

شخصی به نام دی وی ته در رساله خود در سال ۱۸۰۵ و در اثر دیگری در سال ۱۸۰۷ اظهار داشت که کتاب تثئیه در دوره یوشیا (یعنی حدود هفتصد سال پس از موسی) نوشته شده است. او ادعا کرد: "اگر اصول کتاب تثئیه برای عبادت تا روزگار یوشیا به موقع اجرا گذاشته نشده بود، آیا آسان تر نیست فرض کنیم که این اصول در همین روزگار ابداع شده، تا این که فرض کنیم احکام تثئیه کلماتی مرده و مربوط به زمان موسی می شده است؟"

دی وی ته نظریه خود را تحت تاثیر کتاب دکتر فرانسوی ژان آستروک ارائه داد. در سال ۱۷۵۳ آستروک این سؤال را مطرح کرد که چرا در کتاب پیدایش، خدا گاه با عنوان خدا نامیده شده و گاه با نام یهوه. او چنین نتیجه گیری کرد که موسی از دو منبع برای نگارش کتاب پیدایش استفاده کرده است.

استدلال دی وته که تثئیه را به تمرکز یافتن عبادت در روزگار یوشیا مرتبط می سازد، یکی از پایه های اصلی نظریه ولهاوزن در پایان آن سده گردید.

سنتز ولهاوزن در کتابش که در سال ۱۸۷۸ منتشر کرد ادعا نمود در خلال دوره بعد از تبعید یهودیان (۵۸۷-۵۳۷ ق. م) کاهنان به مجرد این که قدرت دوباره یافتند، انواع قواعد و مقررات در زمینه جزئیات عبادت، جایگاه کاهنان، حق ایشان مبنی بر دریافت ده یک و سهم از قربانی و نظایر آن را ابداع کردند. طبق

ادعای ولهاوزن، تورات فعلی در عصر عزرا (سده پنجم قبل از میلاد) سر برآورد. او از طرفداران فرضیه تکامل (چارلز داروین) بود و او بر این نظر بود که این فرضیه نه تنها تحولات زیست‌شناسی، بلکه سایر تحولات تاریخی را نیز توجیه می‌کند.

اما با کشف نسخه‌های قدیمی کتاب مقدس و یافته‌های باستان‌شناسی در قرون نوزدهم و بیستم، این نظریه سرانجام در دهه ۱۹۷۰ فروپاشید.

دلایل رد این نظریه که به “فرضیه منابع کتبی” معروف است، عبارتند از: یک. باید در نظر داشت که شباهت در سبک عبری دلیلی بر هم‌زمان بودن کتاب‌های تثنیه، ارمیا و پادشاهان نیست. سبک‌های ادبی در خاور نزدیک به‌کندی تغییر می‌یافتند.

دو. اگر کتاب پیدایش را با دقت بررسی کنیم، درمی‌یابیم که هر جا خدا خالق تمام عالم هستی است، الوهیم به کار رفته است. اما زمانی که خدا با ابراهیم، اسحاق و یعقوب ارتباط دارد، عنوان یهوه بیشتر به کار برده شده است.

سوم. کتاب تثنیه اهداف اصلاحات یوشیا را از طریق محدود کردن همه عبادات به اورشلیم، تحکیم نمی‌بخشیده است، بلکه تاکید می‌کند قربانگاهی ساخته شود و قربانی بر آن‌ها تقدیم گردد (تثنیه فصل ۲۷ آیات ۵-۷). این امر سبب می‌شود نتوان کتاب تثنیه را طرح یا توجیهی برای اصلاحات یوشیا تلقی کرد.

چهارم. کتاب تثنیه از مسائل بزرگ مذهبی/سیاسی دوره‌های پایانی سلطنت آگاه نبوده است. در آن چیزی درباره تجزیه ملت به دو حکومت بیان نشده و درباره عبادت بعل و مذهب کنعانی‌ذکری به میان نیاورده، بلکه فقط به‌طور کلی بت‌پرستی را محکوم کرده است.

پنجم. خداوند در کتاب تثنیه از قوم اسرائیل خواسته بود که کنعانی‌ها قلع و قمع شوند، حال آن‌که چنین قومی تا سده هفتم پیش از میلاد دیگر هویتی قابل

شناسایی نداشتند.

ششم. نوع معاهدات حیثی ها و قوانین حمورابی (روزگار ابراهیم، اسحاق و یعقوب و یوسف) در دوران عزرا، عاموس و هوشع متداول نبود و انجام نمی شد.

با کشف لوح حمورابی که با حروف میخی جزئیات قانون حک شده بود، مشخص شد که بسیاری از بنیان های اساسی فرضیه منابع کتبی نادرست است. آیا این لوح پس از زمان حیات موسی نوشته شده بود؟ خیر! این لوح در واقع حداقل به سه قرن پیش از حیات موسی تعلق دارد. و یا طبق نظر همین منتقدان در زمان ابراهیم، قوم حیثی ها وجود نداشتند، زیرا خارج از کتاب مقدس اشاره دیگری به آن ها وجود ندارد و آن ها باید اسطوره باشند.

تحقیقات باستان شناسی تمدن حتی ها را در اوایل قرن بیستم کشف کرد. این کشفیات به شواهدی دست یافته است که حاکی از وجود تمدن حیثی ها است که هزار و دویست سال پابرجا بود. دلیل آن این بود که در آثار تاریخ نویسان یونان و مصر اشاره ای به این قوم نشده بود. منتقدان کتاب مقدس به این نتیجه رسیده بودند که کتاب مقدس در ۴۶ مورد که به این قوم اشاره می کند، نادرست می باشد. باستان شناسان در ترکیه شروع به حفاری کردند و شهرهای قوم حیثی همراه با لوح هایی از قوانین حیثی را کشف کردند. این کشفیات با تصویری که کتاب مقدس از این قوم ارائه می کرد، شباهت داشت و گفته های آن را تایید می کرد. در ضمن آن ها کشف کردند که مورخان مصری و یونانی به این قوم اشاره می کردند. اما نام آن ها در گزارش های مصری ها و یونانیان به گونه ای بود که قابل شناسایی نبود.

به عنوان مثال، ابراهیم در سرزمین بیگانه ای بود (سرزمین کنعان) و دنبال جایی می گشت تا همسرش را دفن کند. افراد بیگانه به او پیشنهاد کمک کردند. کتاب پیدایش چنین گزارش می دهد: "این است مشخصات زمینی که ابراهیم خرید:

مزرعه عفرون واقع در مکفيله با غاری که در انتهای مزرعه قرار داشت و تمامی درخت های آن. این مزرعه و غار به ملکیت ابراهیم در آمد. پس ابراهیم، ساره را در غار مکفيله که آن را از مردم حیثی به عنوان مقبره خانوادگی خود خریده بود، دفن کرد (پیدایش فصل ۲۳ آیات ۱۷ - ۲۰).

بنی حت که ابراهیم برای خرید مزرعه و غار با آن ها وارد معامله شده بود، قومی هندو/اروپایی بودند که در حدود ۱۸۰۰ سال پیش از میلاد، امپراطوری قدرتمندی را در جایی که ترکیه امروزی است، مستقر ساختند. امپراطوری حیثی ها در حدود ۱۲۰۰ قبل از میلاد منقرض شد. خرید مکفيله، گواهی بود بر ایمان ابراهیم مبنی بر این که نسل او صاحب سرزمین کنعان خواهند شد. توصیف خرید ملک کاملاً در توافق با آن چیزی است که باستان شناسان در مورد معاملات تجاری حیثی ها کشف کرده اند. در قانون حیثی ها، شخصی که کل ملک را خریداری کند، باید خدمات ملوک الطوائفی را در مورد صاحب اولیه ادا کند. با این حال، اگر خریدار، تنها بخشی از ملک را بخرد از این وظایف مبرا می شود. این امر روشن می سازد که چرا حفرون (صاحب ملک) مایل بود کل ملک را به ابراهیم بفروشد و چرا ابراهیم می خواست که تنها غار را خریداری نماید. سرانجام ابراهیم با پرداخت نقره وزن شده به شیوه ماوراءالنهری ملک را خرید. سکه رایج نبود و پول از طریق وزن نقره ارزیابی می شد. اشاره به درختان، از رسوم ویژه حیثی ها بود که مقتضی است تعداد دقیق درختان ملک با دقت در اسناد فروش درج شود.

هفتم. طبق روایات یهود و کتاب مقدس، موسی به عنوان نویسنده پنج کتاب تورات، معرفی شده است.

خداوند به موسی فرمود: "شرح این پیروزی را بنویس تا به یادگار بماند" (خروج فصل ۱۷ آیه ۱۴)

“موسی تمام دستورات خداوند را نوشت” (خروج فصل ۲۴ آیه ۴)
“موسی طبق دستور خداوند، سفرنامه قوم اسرائیل را نوشت” (اعداد فصل ۳۳ آیه ۲)

“موسی قوانین خدا را نوشت” (تثنیه فصل ۳۱ آیه ۹)
خداوند به موسی فرمود: “کلمات این سرود را که به تو می دهم بنویس و به مردم اسرائیل یاد بده” (آیه ۱۹)
“در همان روز، موسی کلمات سرود را نوشت و آن را به قوم اسرائیل یاد داد” (آیه ۲۲)

“موسی کلیه قوانینی را که در این کتاب ثبت شده است، نوشت” (آیه ۲۴)
هم چنین نویسندگان دیگر کتاب مقدس، موسی را به عنوان نویسنده تورات معرفی کرده اند:

خداوند به یوشع فرمود: “از قوانینی که خدمتگزارم موسی به تو داده است، اطاعت نما. این کتاب تورات از تو دور نشود. شب و روز آن را بخوان و در گفته های آن تفکر کن” (یوشع فصل ۱ آیه ۷-۸)

“دستوراتی را که در تورات موسی نوشته شده است، اطاعت کنید” (یوشع فصل ۲۳ آیه ۶)

“خداوند در تورات موسی امر فرموده بود که پدران به سبب گناه پسران کشته نشوند و نه پسران برای گناه پدران” (دوم پادشاهان فصل ۱۴ آیه ۶)
خداوند فرمود: “اگر قوم اسرائیل از دستوراتی که من توسط موسی به آن ها داده ام پیروی نمایند، بار دیگر هرگز آنان را از این سرزمین که به اجداد ایشان دادم، بیرون نخواهم راند” (دوم پادشاهان فصل ۲۱ آیه ۸)

“همان طور که در کتاب موسی دستور داده شده بود، قربانی های سوختنی تقدیم نمودند” (عزرا فصل ۳ آیه ۲)

“کاهنان و لویان در معبد قرار دادند تا طبق دستورات شریعت موسی به کار

مشغول شوند” (عزرا فصل ۶ آیه ۱۸)

“قوم اسرائیل از عزرای کاهن خواستند تا کتاب تورات موسی را بیاورد و بخواند”
(نحمیا فصل ۸ آیه ۱)

“قوم اسرائیل از احکام تو سرپیچی کردند و به همین سبب لعنت هایی که در کتاب تورات موسی نوشته شده، بر سر ما آمده است” (دانیال فصل ۹ آیات ۱۱ - ۱۳)

عیسی مسیح نیز موسی را به عنوان نویسنده تورات معرفی نمود. مسیح فرمود: “اگر شما به موسی ایمان داشتید، به من نیز ایمان می آوردید، زیرا او در کتاب تورات درباره من نوشته است” (یوحنا فصل ۵ آیه ۴۶)

عیسی در موارد دیگر نیز موسی را نویسنده تورات معرفی کرد:

“هدیه ای را که شریعت موسی برای جذامی های شفا یافته تعیین کرده، تقدیم کن تا همه بدانند که شفا یافته ای” (متی فصل ۸ آیه ۴)

فریسیان از مسیح سؤال کردند: “چرا موسی فرموده مرد می تواند زنش را طلاق دهد؟” مسیح پاسخ داد: “موسی چنین گفت، زیرا می دانست شما چقدر سنگدل و بی رحم هستید” (متی فصل ۱۹ آیات ۷ - ۸)

مسیح از سران یهود پرسید: “مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ پس چرا دستورات آن را اطاعت نمی کنید؟” (یوحنا فصل ۷ آیه ۱۹)

پولس رسول نیز موسی را به عنوان نویسنده تورات تایید می کند:

“حتی در زمان موسی نیز خدا فرموده بود که نجات خود را به مردم بت پرست و نادان عطا خواهد کرد تا بلکه قوم اسرائیل به غیرت بیایند و از خواب غفلت بیدار شوند” (رومیان فصل ۱۰ آیه ۱۹)

“حتی امروز نیز وقتی یهودیان نوشته های موسی را می خوانند، آن را درک نمی

کنند و تصور می کنند که راه نجات، همانا اطاعت از شریعت موسی است” (دوم
قرنتیان فصل ۳ آیه ۱۵)

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ